د قرآن نور

پنځلسم جز – درس 150 : سورة الكهف – 1-12

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

الْحَمْدُ	لِلَّهِ	الَّذِي	أَنزَلَ	عَلَىٰ عَبْدِهِ	الْكِتَابَ
ح م د	أ ل ه		ن ز ل	ع ب د	ك ت ب
ټول تعریف	د الله دپاره دے	هغه ذات چا چه	نازل کړے دے	په خپل بنده بانډِ	کتاب

وَلَمْ	يَجْعَل	لَّهُ	عِوَجًا ﴿١﴾
	ج ع ل		ع و ج
او نه دے	هغه ایښودے / جوړ کړے	په هغے کښ	څه کوږوالے

قَيِّمًا	لِّيُنذِرَ	بَأْسًا	شَدِيدًا	مِّن لَّدُنْهُ
ق و م	ن ذ ر	ب أ س	ش د د	ل د ن
بلکل سیدا	ځکه چه هغه اوویروی	د عذاب نه	سخت	د هغه د طرفه

وَيُبَشِّرَ	الْمُؤْمِنِينَ	الَّذِينَ	يَعْمَلُونَ	الصَّالِحَاتِ	أَنَّ
ب ش ر	أ م م		ع م ل	ص ل ح	
او چه هغه خوشخبری ورکړی	مومنانو له	هغوئ چه	عمل کوی	نیک	بے شکه

لَهُمْ	أَجْرًا	حَسَنًا ﴿٢﴾
	أ ج ر	ح س ن
د هغوئ دپاره	اجر دے	ښه

مَّاكِثِينَ	فِيهِ	أَبَدًا ﴿٣﴾
م ك ث		أ ب د
اوسیدو والا دی	په هغے کښ	همیشه / تل

وَيُنذِرَ	الَّذِينَ	قَالُوا	اتَّخَذَ	اللَّهُ	وَلَدًا ﴿٤﴾
ن ذ ر		ق و ل	أ خ ذ	أ ل ه	و ل د
او چه هغوئ اوویروی	هغوئ څوک چه	وائی	جوړ کړے دے	الله تعالی	اولاد / ځوئ

د قرآن نور

پنځلسم جز – درس 150 : سورة الكهف – 12-1

مَّا	لَهُم	بِهِ	مِنْ عِلْمٍ	وَلَا	لِآبَائِهِمْ	كَبُرَتْ	كَلِمَةً
			ع ل م		أ ب و	ك ب ر	ك ل م
نشته دے	هغوئ ته	د دے	څه علم	او نه	د هغوئ پلار نیکه ته	ډیره لویه ده	خبره

تَخْرُجُ	مِنْ أَفْوَاهِهِمْ	إِن	يَقُولُونَ	إِلَّا	كَذِبًا ﴿٥﴾
خ ر ج	ف و ه		ق و ل		ك ذ ب
چه اوځی	د هغوئ د خلو نه	نه	هغوئ وائی	مګر	دروغ

فَلَعَلَّكَ	بَاخِعٌ	نَّفْسَكَ	عَلَىٰ آثَارِهِمْ	إِن	لَّمْ	يُؤْمِنُوا
	ب خ ع	ن ف س	أ ث ر			أ م ن
پس شاید چه ته	هلاکولو والا یے	د خپل ځان	په هغوئ پسے	که چرے	نه	هغوئ ایمان راوړی

بِهَٰذَا	الْحَدِيثِ	أَسَفًا ﴿٦﴾
	ح د ث	أ س ف
سره د دے	کلام/ قران کریم	د غم په وجه

إِنَّا	جَعَلْنَا	مَا	عَلَى الْأَرْضِ	زِينَةً	لَّهَا
	ج ع ل		أ ر ض	ز ي ن	
بے شکه مونږ	جوړ کړے دے مونږ	څه چه	په زمکه باندِ دی	زینت/ ښائست	دپاره د دے

لِنَبْلُوَهُمْ	أَيُّهُمْ	أَحْسَنُ	عَمَلًا ﴿٧﴾
ب ل و		ح س ن	ع م ل
ځکه چه مونږ ازمیښت اوکړو د هغوئ	چه څوک په هغوئ کښ	زیات ښه دے	په عمل کښ

وَإِنَّا	لَجَاعِلُونَ	مَا	عَلَيْهَا	صَعِيدًا	جُرُزًا ﴿٨﴾
	ج ع ل			ص ع د	ج ر ز
او بے شکه مونږ	البته جوړولو والا یو	څه چه	په دے دی (زمکه)	میدان	هموار

د قرآن نور

پنځلسم جز – درس 150 : سورة الكهف – 1-12

أَمْ	حَسِبْتَ	أَنَّ	أَصْحَابَ الْكَهْفِ		وَالرَّقِيمِ	كَانُوا
	ح س ب		ص ح ب	ك ه ف	ر ق م	ك و ن
آيا	گمان اوکړو تا	چه بے شکه	غار والا		او تختۍ والا / قطبه والا	وو هغوئ

مِنْ آيَاتِنَا	عَجَبًا ﴿٩﴾
أ ي ي	ع ج ب
څمونږ د نښو نه	عجيبه

إِذْ	أَوَى	الْفِتْيَةُ	إِلَى	الْكَهْفِ	فَقَالُوا	رَبَّنَا
	أ و ي	ف ت ي		ك ه ف	ق و ل	ر ب ب
چه کله	پناه واخسته	هغه ځوانانو	په طرف	د غار	بيا هغوئ اووئيل	اے څمونږ ربه
آتِنَا	مِن لَّدُنكَ	رَحْمَةً	وَهَيِّئْ	لَنَا	مِنْ أَمْرِنَا	رَشَدًا ﴿١٠﴾
أ ت ي	ل د ن	ر ح م	ه ي أ		أ م ر	ر ش د
راکړے مونږ له	د خپل طرفنه	رحمت	او راکړے	څمونږ دپاره	څمونږ په معامله کښ	رشد/ رهنمائی

فَضَرَبْنَا	عَلَىٰ آذَانِهِمْ	فِي الْكَهْفِ	سِنِينَ	عَدَدًا ﴿١١﴾
ض ر ب	أ ذ ن	ك ه ف	س ن و	ع د د
نو واچوله مونږ (پرده)	د هغوئ په غوږونو باندِ	په غار کښ	څوکلو نه	د شمار

ثُمَّ	بَعَثْنَاهُمْ	لِنَعْلَمَ	أَيُّ	الْحِزْبَيْنِ	أَحْصَىٰ
	ب ع ث	ع ل م		ح ز ب	ح ص ي
بيا	راپاڅول مونږ هغوئ	ځکه چه مونږ معلوم کړو	کوم يو	په دوؤ ډلو کښ	ښه شمارلو والا دے

لِمَا	لَبِثُوا	أَمَدًا ﴿١٢﴾
	ل ب ث	أ م د
هغه چه	هغوئ پاتے شوی وو	څه موده